

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)

της 11ης Δεκεμβρίου 2019*

[Κείμενο διορθωθέν με διάταξη της 13ης Φεβρουαρίου 2020]

«Προδικαστική παραπομπή – Προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα – Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Άρθρα 7 και 8 – Οδηγία 95/46/ΕΚ – Άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και άρθρο 7, στοιχείο στ' – Νόμιμη επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα – Εθνική ρύθμιση η οποία επιτρέπει τη βιντεοπαρακολούθηση για την κατοχύρωση της ασφάλειας και της προστασίας των προσώπων, των περιουσιακών στοιχείων και των τιμαλφών και την επιδίωξη εννόμων συμφερόντων, χωρίς τη συγκατάθεση του ενδιαφερομένου – Εγκατάσταση συστήματος βιντεοπαρακολούθησης εντός των κοινόχρηστων χώρων κτιρίου διαμερισμάτων»

Στην υπόθεση C-708/18,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Tribunalul București (πρωτοδικείο Βουκουρεστίου, Ρουμανία) με απόφαση της 2ας Οκτωβρίου 2018, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 6 Νοεμβρίου 2018, στο πλαίσιο της δίκης

TK

κατά

Asociaéria de Proprietari bloc M5A-ScaraA,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. Prechal (εισηγήτρια), πρόεδρο τμήματος, L. S. Rossi, J. Malenovský, F. Biltgen και N. Wahl, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: G. Pitruzzella

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- η Ρουμανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους C.-R. Cantâr καθώς και από τις O.-C. Ichim και A. Wellman,
- η Τσεχική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους M. Smolek, J. Vlácil και O. Serdula,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική.

- η Δανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον J. Nymann-Lindegren, καθώς και από τις M. Wolff και P. Z. L. Ngo,
- [Κείμενο όπως έχει διορθωθεί με διάταξη της 13ης Φεβρουαρίου 2020] η Ιρλανδία, εκπροσωπούμενη από τις M. Browne και G. Hodge, καθώς και από τον A. Joyce, επικουρούμενους από την D. Fennelly, BL,
- η Αυστριακή Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη αρχικώς από τον G. Hesse και την J. Schmoll, στη συνέχεια από την J. Schmoll,
- η Πορτογαλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον L. Inez Fernandes, καθώς και από τις P. Barros da Costa, L. Medeiros, I. Oliveira και M. Cance Carvalho,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους H. Kranenborg και D. Nardi, καθώς και από την L. Nicolae,

κατόπιν της απόφασης που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής απόφασης αφορά την ερμηνεία του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο ε', και του άρθρου 7, στοιχείο στ', της οδηγίας 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ 1995, L 281, σ. 31), καθώς και των άρθρων 8 και 52 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης).
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ του TK και της AsociaȚiia de Proprietari bloc M5A-Scara A (ενώσεως συνιδιοκτητών του κτιρίου M5A-κλιμακοστάσιο A, Ρουμανία, στο εξής: συνέλευση των συνιδιοκτητών), με αντικείμενο αίτημα του TK να διαταχθεί η εν λόγω συνέλευση να θέσει εκτός λειτουργίας το σύστημα βιντεοπαρακολούθησης του κτιρίου και να αφαιρέσει τις κάμερες που είναι εγκατεστημένες εντός των κοινόχρηστων χώρων του.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

- 3 Η οδηγία 95/46 καταργήθηκε και αντικαταστάθηκε, από τις 25 Μαΐου 2018, από τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ 2016, L 119, σ. 1). Εντούτοις, λαμβανομένου υπόψη του χρόνου των επίμαχων στην κύρια δίκη πραγματικών περιστατικών, η διαφορά εξακολουθεί να διέπεται από τις διατάξεις της ως άνω οδηγίας.
- 4 Σκοπός της οδηγίας 95/46, κατά το άρθρο της 1, είναι η προστασία των θεμελιωδών ελευθεριών και δικαιωμάτων των φυσικών προσώπων, και ιδίως της ιδιωτικής ζωής, έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, καθώς και η εξάλειψη των εμποδίων στην ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών.

5 Το άρθρο 3 της οδηγίας αυτής προέβλεπε στην παράγραφο 1 τα ακόλουθα:

«Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας εφαρμόζονται στην αυτοματοποιημένη, εν όλω ή εν μέρει, επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα καθώς και στη μη αυτοματοποιημένη επεξεργασία τέτοιων δεδομένων που περιλαμβάνονται ή πρόκειται να περιληφθούν σε αρχείο.»

6 Το κεφάλαιο II της εν λόγω οδηγίας περιελάμβανε ένα τμήμα I, με τίτλο «Αρχές που πρέπει να τηρούνται ως προς την ποιότητα των δεδομένων» και αποτελούμενο από το άρθρο 6 της ίδιας οδηγίας, το οποίο όριζε τα εξής:

«1. Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα πρέπει:

α) να υφίστανται σύννομη και θεμιτή επεξεργασία·

β) να συλλέγονται για καθορισμένους, σαφείς και νόμιμους σκοπούς και η μεταγενέστερη επεξεργασία τους να συμβιβάζεται με τους σκοπούς αυτούς. Η μεταγενέστερη επεξεργασία για ιστορικούς, στατιστικούς ή επιστημονικούς σκοπούς δεν θεωρείται ασυμβίβαστη εφόσον τα κράτη μέλη προβλέπουν κατάλληλες εγγυήσεις·

γ) να είναι κατάλληλα, συναφή προς το θέμα και όχι υπερβολικά σε σχέση με τους σκοπούς για τους οποίους συλλέγονται και υφίστανται επεξεργασία·

δ) να είναι ακριβή και, εφόσον χρειάζεται, να ενημερώνονται· πρέπει να λαμβάνονται όλα τα εύλογα μέτρα ώστε δεδομένα ανακριβή ή ελλιπή σε σχέση με τους σκοπούς για τους οποίους έχουν συλλεγεί ή υφίστανται κατόπιν επεξεργασία, να διαγράφονται ή να διορθώνονται·

ε) να διατηρούνται με μορφή που επιτρέπει τον προσδιορισμό της ταυτότητας των προσώπων στα οποία αναφέρονται μόνο κατά τη διάρκεια περιόδου που δεν υπερβαίνει την απαιτούμενη για την επίτευξη των σκοπών για τους οποίους έχουν συλλεγεί ή για τους οποίους αργότερα υφίστανται επεξεργασία. Τα κράτη μέλη προβλέπουν κατάλληλες εγγυήσεις για τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που διατηρούνται πέραν της περιόδου αυτής για σκοπούς ιστορικούς, στατιστικούς ή επιστημονικούς.

2. Ο υπεύθυνος της επεξεργασίας διασφαλίζει την τήρηση της παραγράφου 1.»

7 Στο τμήμα II του κεφαλαίου II, με τίτλο «Βασικές αρχές της νόμιμης επεξεργασίας δεδομένων», το άρθρο 7 της οδηγίας 95/46 είχε ως εξής:

«Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα μπορεί να γίνεται μόνον εάν:

α) το πρόσωπο στο οποίο αναφέρονται τα δεδομένα έχει δώσει τη ρητή συγκατάθεσή του

ή

β) είναι απαραίτητη για την εκτέλεση σύμβασης της οποίας το ενδιαφερόμενο πρόσωπο είναι συμβαλλόμενο μέρος ή για την εκτέλεση προσυμβατικών μέτρων ληφθέντων αιτήσεϊ του

ή

γ) είναι απαραίτητη για την τήρηση εκ του νόμου υποχρέωσης του υπευθύνου της επεξεργασίας

ή

- δ) είναι απαραίτητη για τη διαφύλαξη ζωτικού συμφέροντος του προσώπου στο οποίο αναφέρονται τα δεδομένα
- ή
- ε) είναι απαραίτητη για την εκπλήρωση έργου δημοσίου συμφέροντος ή εμπίπτοντος στην άσκηση δημοσίας εξουσίας που έχει ανατεθεί στον υπεύθυνο της επεξεργασίας ή στον τρίτο στον οποίο ανακοινώνονται τα δεδομένα
- ή
- στ) είναι απαραίτητη για την επίτευξη του εννόμου συμφέροντος που επιδιώκει ο υπεύθυνος της επεξεργασίας ή ο τρίτος ή οι τρίτοι στους οποίους ανακοινώνονται τα δεδομένα, υπό τον όρο ότι δεν προέχει το συμφέρον ή τα θεμελιώδη δικαιώματα και οι ελευθερίες του προσώπου στο οποίο αναφέρονται τα δεδομένα που χρήζουν προστασίας δυνάμει του άρθρου 1 παράγραφος 1 της παρούσας οδηγίας.»

Το ρουμανικό δίκαιο

- 8 Ο Legea nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (νόμος 677/2001 για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών) (*Monitorul Oficial*, μέρος I, αριθ. 790, της 12ης Δεκεμβρίου 2001), όπως τροποποιήθηκε με τον νόμο 102/2005 και το έκτακτο κυβερνητικό διάταγμα 36/2007, το οποίο έχει εφαρμογή *ratione temporis* στη διαφορά της κύριας δίκης, θεσπίστηκε με σκοπό τη μεταφορά της οδηγίας 95/46 στο ρουμανικό δίκαιο.
- 9 Το άρθρο 5 του νόμου αυτού όριζε τα εξής:
- «1. Η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, εκτός αν αφορά δεδομένα τα οποία ανήκουν στις κατηγορίες του άρθρου 7, παράγραφος 1, και των άρθρων 8 και 10, μπορεί να πραγματοποιείται μόνον εφόσον το πρόσωπο στο οποίο αναφέρονται τα δεδομένα έχει παράσχει τη ρητή και αδιαμφισβήτητη συγκατάθεσή του στην επεξεργασία αυτή.
2. Η συγκατάθεση του προσώπου στο οποίο αναφέρονται τα δεδομένα δεν απαιτείται στις ακόλουθες περιπτώσεις:
- a) όταν η επεξεργασία είναι αναγκαία για την εκτέλεση συμβάσεως ή προκαταρκτικής συμφωνίας στην οποία το πρόσωπο στο οποίο αναφέρονται τα δεδομένα είναι συμβαλλόμενο μέρος ή για τη λήψη μέτρων, κατόπιν αιτήσεώς του, πριν από τη σύναψη συμβάσεως ή προκαταρκτικής συμφωνίας·
- b) όταν η επεξεργασία είναι απαραίτητη για την προστασία της ζωής, της σωματικής ακεραιότητας ή της υγείας του προσώπου στο οποίο αναφέρονται τα δεδομένα ή άλλου προσώπου το οποίο εκτίθεται σε απειλές·
- c) όταν η επεξεργασία είναι απαραίτητη για την τήρηση εκ του νόμου υποχρεώσεως του υπευθύνου της επεξεργασίας·
- d) όταν η επεξεργασία είναι απαραίτητη για την εκπλήρωση αποστολής δημοσίου συμφέροντος ή σχετικής με την άσκηση προνομίων δημοσίας εξουσίας που έχει ανατεθεί στον υπεύθυνο της επεξεργασίας ή στον τρίτο στον οποίο ανακοινώνονται τα δεδομένα·

- e) όταν η επεξεργασία είναι απαραίτητη για την επίτευξη εννόμου συμφέροντος του υπεύθυνου της επεξεργασίας ή του τρίτου στον οποίο ανακοινώνονται τα δεδομένα, υπό την προϋπόθεση ότι το συμφέρον αυτό δεν θίγει το συμφέρον ή τα θεμελιώδη δικαιώματα και τις ελευθερίες του προσώπου στο οποίο αναφέρονται τα δεδομένα·
- f) όταν η επεξεργασία αφορά δεδομένα που προέρχονται από διαθέσιμα στο κοινό έγγραφα, σύμφωνα με τον νόμο·
- g) όταν η επεξεργασία πραγματοποιείται αποκλειστικά για στατιστικούς, ιστορικούς ή επιστημονικούς σκοπούς και τα δεδομένα παραμένουν ανώνυμα καθ' όλη τη διάρκεια της επεξεργασίας.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 2 δεν θίγουν τις νομικές διατάξεις που διέπουν την υποχρέωση των δημοσίων αρχών περί σεβασμού και προστασίας της οικογενειακής και ιδιωτικής ζωής.»

- 10 Η απόφαση 52/2012 της Autoritate Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu caracter Personal (εθνικής εποπτικής αρχής της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, Ρουμανία, στο εξής: ANSPDCP) σχετικά με την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα με τη χρήση μέσων βιντεοπαρακολούθησης, όπως ίσχυε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών της διαφοράς της κύριας δίκης, προέβλεπε στο άρθρο 1 τα εξής:

«Η συλλογή, η καταχώριση, η αποθήκευση, η χρήση, η μετάδοση, η γνωστοποίηση ή κάθε άλλη επεξεργασία εικόνων με μέσα βιντεοπαρακολούθησης, που επιτρέπουν άμεσα ή έμμεσα την ταυτοποίηση φυσικών προσώπων, συνιστούν πράξεις επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα οι οποίες εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του [νόμου 677/2001].»

- 11 Το άρθρο 4 της αποφάσεως αυτής όριζε τα εξής:

«Η βιντεοπαρακολούθηση πραγματοποιείται κυρίως για τους ακόλουθους σκοπούς:

- a) την πρόληψη και την καταπολέμηση των αδικημάτων·
- b) την παρακολούθηση της κυκλοφορίας και τη διαπίστωση των παραβάσεων των κανόνων οδικής κυκλοφορίας·
- c) την φύλαξη και την προστασία των προσώπων, των αγαθών και των περιουσιακών στοιχείων, των κτιρίων και των εγκαταστάσεων δημόσιας ωφέλειας καθώς και των χώρων που τις περιβάλλουν·
- d) την εκτέλεση μέτρων δημοσίου συμφέροντος ή την άσκηση προνομίων δημόσιας εξουσίας·
- e) την επίτευξη εννόμων συμφερόντων, υπό την προϋπόθεση ότι δεν θίγονται τα θεμελιώδη δικαιώματα και οι ελευθερίες των προσώπων στα οποία αναφέρονται τα δεδομένα.»

- 12 Κατά το άρθρο 5, παράγραφοι 1 έως 3, της εν λόγω αποφάσεως:

«1. Η βιντεοπαρακολούθηση δύναται να πραγματοποιείται σε τοποθεσίες και χώρους ανοικτούς ή προοριζόμενους για το κοινό, συμπεριλαμβανομένων των δημόσιων οδών πρόσβασης σε δημόσιους ή ιδιωτικούς χώρους, υπό τους όρους που προβλέπει ο νόμος.

2. Οι κάμερες βιντεοπαρακολούθησης τοποθετούνται σε ορατό σημείο.

3. Απαγορεύεται η χρήση κρυφών μέσων βιντεοπαρακολούθησης, εκτός των περιπτώσεων που προβλέπει ο νόμος.»

13 Το άρθρο 6 της ίδιας αποφάσεως όριζε τα εξής:

«Η επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα μέσω συστημάτων βιντεοπαρακολούθησης πραγματοποιείται με τη ρητή και αδιαμφισβήτητη συγκατάθεση του προσώπου στο οποίο αναφέρονται τα δεδομένα ή στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 5, παράγραφος 2, του νόμου 677/2001 [...]».

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

- 14 Ο ΤΚ κατοικεί σε διαμέρισμα του οποίου είναι κύριος και το οποίο βρίσκεται στο κτίριο M5A. Κατόπιν αιτήσεως ορισμένων συνιδιοκτητών του εν λόγω κτιρίου, η ένωση των συνιδιοκτητών έλαβε, κατά τη γενική συνέλευση που πραγματοποιήθηκε στις 7 Απριλίου 2016, απόφαση με την οποία εγκρίθηκε η εγκατάσταση καμερών βιντεοπαρακολούθησης.
- 15 Σε εκτέλεση της αποφάσεως αυτής, τρεις κάμερες βιντεοπαρακολούθησης τοποθετήθηκαν σε κοινόχρηστους χώρους του κτιρίου M5A. Η πρώτη κάμερα ήταν προσανατολισμένη προς την πρόσοψη του κτιρίου, ενώ η δεύτερη και η τρίτη κάμερα είχαν τοποθετηθεί, αντιστοίχως, εντός του προθαλάμου του ισογείου και εντός του ανελκυστήρα του κτιρίου.
- 16 Ο ΤΚ αντιτάχθηκε στην εγκατάσταση του ως άνω συστήματος βιντεοπαρακολούθησης, με το αιτιολογικό ότι συνιστούσε προσβολή του δικαιώματος σεβασμού της ιδιωτικής ζωής.
- 17 Διαπιστώνοντας ότι το σύστημα εξακολουθούσε να λειτουργεί παρά τις ενέργειες στις οποίες ο ίδιος είχε επανειλημμένως προβεί και την έγγραφη αναγνώριση εκ μέρους της συνέλευσης των συνιδιοκτητών του παράνομου χαρακτήρα του συστήματος βιντεοπαρακολούθησης που είχε τοποθετηθεί, ο ΤΚ άσκησε αγωγή ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου ζητώντας να διαταχθεί η εν λόγω συνέλευση να αφαιρέσει τις τρεις κάμερες και να τις θέσει οριστικά εκτός λειτουργίας, επ' απειλή χρηματικής ποινής.
- 18 Ενώπιον του δικαστηρίου αυτού, ο ΤΚ υποστήριξε ότι το επίμαχο σύστημα βιντεοπαρακολούθησης παραβίαζε το πρωτογενές και παράγωγο δίκαιο της Ένωσης και, ειδικότερα, προσέβαλε το δικαίωμά του στον σεβασμό της ιδιωτικής ζωής, καθώς και το εθνικό δίκαιο σχετικά με το δικαίωμα στον σεβασμό της ιδιωτικής ζωής. Επισήμανε, εξάλλου, ότι η συνέλευση των συνιδιοκτητών ενεργούσε ως υπεύθυνος της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα χωρίς να έχει ακολουθήσει τη διαδικασία καταχωρίσεως που προέβλεπε προς τούτο ο νόμος.
- 19 Η συνέλευση των συνιδιοκτητών ανέφερε ότι η απόφαση για την εγκατάσταση συστήματος βιντεοπαρακολούθησης είχε ληφθεί προκειμένου να ελέγχονται όσο το δυνατόν αποτελεσματικότερα οι κινήσεις εντός του κτιρίου, λόγω του ότι ο ανελκυστήρας είχε υποστεί επανειλημμένως βανδαλισμούς και ότι πολλά διαμερίσματα καθώς και οι κοινόχρηστοι χώροι είχαν αποτελέσει στόχο διαρρήξεων και κλοπών.
- 20 Η συνέλευση των συνιδιοκτητών διευκρίνισε, επίσης, ότι άλλα μέτρα τα οποία η συνέλευση είχε προηγουμένως λάβει, ήτοι η εγκατάσταση ενός συστήματος για την είσοδο στο κτίριο με ενδοεπικοινωνία και μαγνητική κάρτα, δεν είχαν εμποδίσει την κατ' επανάληψη διάπραξη αδικημάτων της ίδιας φύσεως.
- 21 Η συνέλευση των συνιδιοκτητών διαβίβασε επιπλέον στον ΤΚ το πρακτικό που είχε συντάξει με την εταιρία η οποία είχε εγκαταστήσει τις κάμερες του συστήματος βιντεοπαρακολούθησης, επισημαίνοντας ότι στις 21 Οκτωβρίου 2016 είχε πραγματοποιηθεί διαγραφή των αρχείων και αποσύνδεση του σκληρού δίσκου του συστήματος, ότι το σύστημα είχε τεθεί εκτός λειτουργίας και ότι οι αποθηκευμένες εικόνες είχαν διαγραφεί.

- 22 Η συνέλευση των συνιδιοκτητών κοινοποίησε επίσης στον ΤΚ ένα άλλο πρακτικό, με ημερομηνία 18 Μαΐου 2017, από το οποίο προκύπτει ότι είχε πραγματοποιηθεί απεγκατάσταση των τριών καμερών βιντεοπαρακολούθησης. Στο πρακτικό αυτό διευκρινιζόταν ότι η συνέλευση των συνιδιοκτητών είχε στο μεταξύ ολοκληρώσει τη διαδικασία που θα επέτρεπε την καταχώρισή της ως υπεύθυνης επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.
- 23 Ο ΤΚ επισήμανε, ωστόσο, ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου ότι οι τρεις κάμερες βιντεοπαρακολούθησης εξακολουθούσαν να είναι εγκατεστημένες στο κτίριο.
- 24 Το αιτούν δικαστήριο εκθέτει ότι το άρθρο 5 του νόμου 677/2001 προβλέπει γενικώς ότι η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, όπως η καταγραφή εικόνων μέσω συστήματος βιντεοπαρακολούθησης, μπορεί να πραγματοποιείται μόνον εφόσον το πρόσωπο στο οποίο αναφέρονται τα δεδομένα έχει παράσχει τη ρητή και αδιαμφισβήτητη συγκατάθεσή του. Ωστόσο, η παράγραφος 2 του ίδιου άρθρου προβλέπει μια σειρά εξαιρέσεων από τον κανόνα αυτόν, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται εκείνη κατά την οποία η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα είναι απαραίτητη για την προστασία της ζωής, της σωματικής ακεραιότητας ή της υγείας του προσώπου στο οποίο αναφέρονται τα δεδομένα ή άλλου προσώπου το οποίο εκτίθεται σε απειλές. Η απόφαση 52/2012 της ANSPDCP προβλέπει εξαίρεση της ίδιας φύσεως.
- 25 Εν συνεχεία, το αιτούν δικαστήριο αναφέρεται, μεταξύ άλλων, στο άρθρο 52, παράγραφος 1, του Χάρτη που καθιερώνει την αρχή κατά την οποία μεταξύ του επιδιωκόμενου με την επέμβαση στην άσκηση των δικαιωμάτων και των ελευθεριών των πολιτών σκοπού και των χρησιμοποιούμενων μέσων πρέπει να υφίσταται σχέση αναλογικότητας.
- 26 Πάντως, κατά το αιτούν δικαστήριο, το επίδικο σύστημα βιντεοπαρακολούθησης δεν φαίνεται να χρησιμοποιήθηκε με τρόπο ή με σκοπό ο οποίος να υπερβαίνει τον δεδηλωμένο στόχο της συνέλευσης των συνιδιοκτητών, ήτοι την προστασία της ζωής, της σωματικής ακεραιότητας και της υγείας των προσώπων στα οποία αναφέρονται τα δεδομένα, δηλαδή των συνιδιοκτητών του κτιρίου εντός του οποίου εγκαταστάθηκε το σύστημα αυτό.
- 27 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Tribunalul București (πρωτοδικείο Βουκουρεστίου, Ρουμανία) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:
- «1) Έχουν τα άρθρα 8 και 52 του Χάρτη καθώς και το άρθρο 7, στοιχείο στ', της οδηγίας [95/46] την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, ήτοι στο άρθρο 5, παράγραφος 2, του [νόμου 677/2001] και στο άρθρο 6 της [αποφάσεως 52/2012 της ANSPDCP], η οποία προβλέπει τη δυνατότητα να χρησιμοποιείται βιντεοπαρακολούθηση για την κατοχύρωση της ασφάλειας και της προστασίας των προσώπων, των περιουσιακών στοιχείων και των τιμαλφών και την επιδίωξη εννόμων συμφερόντων, χωρίς τη συγκατάθεση του προσώπου στο οποίο αναφέρονται τα δεδομένα;
- 2) Έχουν τα άρθρα 8 και 52 του Χάρτη την έννοια ότι ο περιορισμός των δικαιωμάτων και των ελευθεριών μέσω της βιντεοπαρακολούθησεως είναι σύμφωνος με την αρχή της αναλογικότητας, πληροί την απαίτηση της “αναγκαιότητας” και “υπηρετεί σκοπούς γενικού συμφέροντος ή την ανάγκη προστασίας των δικαιωμάτων και των ελευθεριών των άλλων προσώπων”, όταν ο υπεύθυνος της επεξεργασίας δύναται να λάβει άλλα μέτρα για την προστασία του εν λόγω εννόμου συμφέροντος;
- 3) Έχει το άρθρο 7, στοιχείο στ', της οδηγίας [95/46] την έννοια ότι το “έννομο συμφέρον” του υπευθύνου της επεξεργασίας πρέπει να είναι αποδεδειγμένο, γεγεννημένο και ενεστώδες κατά τον χρόνο της επεξεργασίας;

- 4) Έχει το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο ε', της οδηγίας [95/46] την έννοια ότι η επεξεργασία (βιντεοπαρακολούθηση) είναι υπερβολική ή ακατάλληλη όταν ο φορέας δύναται να λάβει άλλα μέτρα για την προστασία του εν λόγω εννόμου συμφέροντος;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

- 28 Προκαταρκτικώς διαπιστώνεται, πρώτον, ότι, καίτοι το αιτούν δικαστήριο αναφέρεται με το τέταρτο προδικαστικό ερώτημα στο άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο ε', της οδηγίας 95/46, δεν παρέχει καμία εξήγηση όσον αφορά τη λυσιτέλεια της διατάξεως αυτής για την επίλυση της διαφοράς της κύριας δίκης.
- 29 Συγκεκριμένα, η εν λόγω διάταξη αφορά αποκλειστικά τις απαιτήσεις τις οποίες πρέπει να πληροί η διατήρηση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Πλην όμως, από κανένα στοιχείο της δικογραφίας που έχει στη διάθεσή του το Δικαστήριο δεν μπορεί να συναχθεί ότι η διαφορά της κύριας δίκης αφορά την πτυχή αυτή.
- 30 Αντιθέτως, στο μέτρο που με το ως άνω ερώτημα το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινισθεί αν η εγκατάσταση συστήματος βιντεοπαρακολούθησης, όπως το επίμαχο εν προκειμένω, είναι ανάλογη προς τους επιδιωκόμενους σκοπούς, επισημαίνεται ότι το ζήτημα κατά πόσον τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που συλλέγονται από το σύστημα αυτό ανταποκρίνονται στην απαίτηση περί αναλογικότητας αφορά την ερμηνεία του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 95/46.
- 31 Η τελευταία αυτή διάταξη πρέπει να ληφθεί υπόψη κατά τον έλεγχο της δεύτερης προϋποθέσεως εφαρμογής που προβλέπει το άρθρο 7, στοιχείο στ', της οδηγίας 95/46, κατά την οποία η επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα πρέπει να είναι «απαραίτητη» για την επίτευξη του επιδιωκόμενου εννόμου συμφέροντος.
- 32 Δεύτερον, με το πρώτο και το δεύτερο προδικαστικό ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο αναφέρεται στα άρθρα 8 και 52 του Χάρτη, αυτοτελώς ή σε συνδυασμό με το άρθρο 7, στοιχείο στ', της οδηγίας 95/46. Το Δικαστήριο έχει διευκρινίσει ότι η εκτίμηση της προϋποθέσεως την οποία προβλέπει η διάταξη αυτή, σχετικά με την ύπαρξη θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών υποκειμένου των δεδομένων που προέχουν του εννόμου συμφέροντος το οποίο επιδιώκει ο υπεύθυνος της επεξεργασίας των δεδομένων ή ο τρίτος ή οι τρίτοι στους οποίους ανακοινώνονται τα δεδομένα, απαιτεί τη στάθμιση των επίμαχων αντιτιθεμένων δικαιωμάτων και συμφερόντων σε συνάρτηση με τις συγκεκριμένες περιστάσεις της οικείας ειδικής περιπτώσεως, στο πλαίσιο της οποίας πρέπει να ληφθεί υπόψη η σπουδαιότητα των δικαιωμάτων του ενδιαφερόμενου προσώπου που απορρέουν από τα άρθρα 7 και 8 του Χάρτη (απόφαση της 24ης Νοεμβρίου 2011, Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito, C-468/10 και C-469/10, EU:C:2011:777, σκέψη 40). Επομένως, τα εν λόγω άρθρα 8 και 52 δεν πρέπει, εν προκειμένω, να εφαρμοστούν αυτοτελώς.
- 33 Κατόπιν των προεκτεθέντων, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, με τα ερωτήματά του, τα οποία πρέπει να εξετασθούν από κοινού, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινισθεί αν το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και το άρθρο 7, στοιχείο στ', της οδηγίας 95/46, σε συνδυασμό με τα άρθρα 7 και 8 του Χάρτη, έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνικές διατάξεις που επιτρέπουν την εγκατάσταση συστήματος βιντεοπαρακολούθησης, όπως το επίμαχο στην κύρια δίκη σύστημα, το οποίο έχει τοποθετηθεί στους κοινόχρηστους χώρους κτιρίου διαμερισμάτων, για την προστασία εννόμων συμφερόντων που συνίστανται στη φύλαξη και την προστασία των προσώπων και των περιουσιακών στοιχείων, χωρίς τη συγκατάθεση των προσώπων στα οποία αναφέρονται τα δεδομένα.

- 34 Υπενθυμίζεται ότι η παρακολούθηση που πραγματοποιείται με βιντεοσκόπηση προσώπων η οποία αποθηκεύεται σε μέσο συνεχούς ροής, ήτοι σκληρό δίσκο, συνιστά, σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 95/46, αυτοματοποιημένη επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα (απόφαση της 11ης Δεκεμβρίου 2014, Rynsz, C-212/13, EU:C:2014:2428, σκέψη 25).
- 35 Ως εκ τούτου, ένα σύστημα βιντεοπαρακολούθησης με κάμερα πρέπει να χαρακτηρίζεται ως αυτοματοποιημένη επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως, οσάκις το μέσο που χρησιμοποιήθηκε επιτρέπει την καταγραφή και αποθήκευση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, όπως οι εικόνες, τα οποία καθιστούν δυνατό τον προσδιορισμό της ταυτότητας των φυσικών προσώπων. Στο αιτούν δικαστήριο απόκειται να εξακριβώσει αν το επίμαχο στην κύρια δίκη σύστημα εμφανίζει τέτοια χαρακτηριστικά.
- 36 Επιπλέον, κάθε επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα πρέπει να είναι σύμφωνη, αφενός, προς τις αρχές σχετικά με την ποιότητα των δεδομένων κατά το άρθρο 6 της ως άνω οδηγίας και, αφετέρου, προς τις βασικές αρχές της νόμιμης επεξεργασίας δεδομένων που απαριθμεί το άρθρο 7 της εν λόγω οδηγίας (απόφαση της 13ης Μαΐου 2014, Google Spain και Google, C-131/12, EU:C:2014:317, σκέψη 71 καθώς και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 37 Το άρθρο 7 της οδηγίας 95/46 περιλαμβάνει εξαντλητικό και περιοριστικό κατάλογο των περιπτώσεων στις οποίες η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα μπορεί να θεωρηθεί νόμιμη. Τα κράτη μέλη δεν μπορούν ούτε να προσθέτουν νέες αρχές σχετικά με τη νόμιμη επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στο εν λόγω άρθρο ούτε να προβλέπουν πρόσθετες απαιτήσεις που τροποποιούν το περιεχόμενο μιας εκ των έξι αρχών που προβλέπει το άρθρο αυτό (απόφαση της 19ης Οκτωβρίου 2016, Breyer, C-582/14, EU:C:2016:779, σκέψη 57).
- 38 Επομένως, για να μπορεί να θεωρηθεί νόμιμη η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα πρέπει να εμπίπτει σε μία από τις έξι περιπτώσεις που προβλέπει το άρθρο 7 της οδηγίας 95/46.
- 39 Τα ερωτήματα που υποβάλλει το αιτούν δικαστήριο αφορούν ειδικότερα την αρχή σχετικά με τη νόμιμη επεξεργασία δεδομένων που προβλέπεται στη διάταξη του άρθρου 7, στοιχείο στ', της οδηγίας 95/46, διάταξη η οποία μεταφέρθηκε στη ρουμανική έννομη τάξη με το άρθρο 5, παράγραφος 2, στοιχείο ε, του νόμου 677/2001, στο οποίο παραπέμπει επίσης το άρθρο 6 της αποφάσεως 52/2012 της ANSPDCP όσον αφορά ειδικά την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα με τη χρήση μέσων βιντεοπαρακολούθησης.
- 40 Συναφώς, το άρθρο 7, στοιχείο στ', της οδηγίας 95/46 προβλέπει τρεις σωρευτικές προϋποθέσεις για τη σύννομη επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και δη, πρώτον, την επιδίωξη εννόμου συμφέροντος εκ μέρους του υπευθύνου της επεξεργασίας ή του τρίτου ή των τρίτων στους οποίους ανακοινώνονται τα δεδομένα, δεύτερον, την αναγκαιότητα της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για την επίτευξη του επιδιωκόμενου εννόμου συμφέροντος και, τρίτον, την προϋπόθεση ότι δεν προέχουν τα θεμελιώδη δικαιώματα και οι ελευθερίες του προσώπου το οποίο αφορά η προστασία των δεδομένων έναντι του επιδιωκόμενου εννόμου συμφέροντος (απόφαση της 4ης Μαΐου 2017, Rīgas satiksme, C-13/16, EU:C:2017:336, σκέψη 28).
- 41 Υπογραμμίζεται ότι το άρθρο 7, στοιχείο στ', της οδηγίας 95/46 δεν απαιτεί τη συγκατάθεση του ενδιαφερομένου. Η συγκατάθεση αυτή περιλαμβάνεται, ωστόσο, μεταξύ των προϋποθέσεων από τις οποίες εξαρτάται η επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στο άρθρο 7, στοιχείο α', της εν λόγω οδηγίας και μόνον.
- 42 Εν προκειμένω, ο σκοπός τον οποίο επιδιώκει, κατ' ουσίαν, ο υπεύθυνος της επεξεργασίας των δεδομένων όταν προβαίνει στην εγκατάσταση ενός συστήματος βιντεοπαρακολούθησης όπως το επίμαχο στην κύρια δίκη, ήτοι η προστασία των περιουσιακών στοιχείων, της υγείας και της ζωής των συνιδιοκτητών ενός κτιρίου, μπορεί να χαρακτηριστεί ως «έννομο συμφέρον» κατά την έννοια του

- άρθρου 7, στοιχείο στ', της οδηγίας 95/46. Επομένως, η πρώτη προϋπόθεση που θέτει η διάταξη αυτή πληρούται καταρχήν (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 11ης Δεκεμβρίου 2014, Rynes, C-212/13, EU:C:2014:2428, σκέψη 34).
- 43 Εντούτοις, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται αν η πρώτη από τις προϋποθέσεις του ως άνω άρθρου 7, στοιχείο στ', έχει την έννοια ότι το συμφέρον που επιδιώκει ο εν λόγω υπεύθυνος πρέπει, αφενός, να είναι «αποδεδειγμένο» και, αφετέρου, να είναι «γεγενημένο και ενεστώς κατά τον χρόνο της επεξεργασίας».
- 44 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, όπως επίσης υποστήριξαν η Ρουμανική και η Τσεχική Κυβέρνηση, η Ιρλανδία, η Αυστριακή Κυβέρνηση, η Πορτογαλική Κυβέρνηση καθώς και η Επιτροπή, δεδομένου ότι, σύμφωνα με το άρθρο 7, στοιχείο στ', της οδηγίας 95/46, ο υπεύθυνος της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ή ο τρίτος στον οποίο ανακοινώνονται τα δεδομένα πρέπει να επιδιώκει έννομο συμφέρον το οποίο να δικαιολογεί την επεξεργασία, το εν λόγω συμφέρον πρέπει να είναι γεγενημένο και ενεστώς κατά την ημερομηνία της επεξεργασίας και να μην έχει υποθετικό χαρακτήρα κατά την ημερομηνία αυτή. Εντούτοις, κατά την εκτίμηση του συνόλου των περιστάσεων μιας συγκεκριμένης υποθέσεως, δεν είναι κατ' ανάγκην απαραίτητο να έχει προηγουμένως θιγεί η ασφάλεια των προσώπων και των περιουσιακών στοιχείων.
- 45 Εν προκειμένω, σε περίπτωση όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η σχετική με την ύπαρξη γεγενημένου και ενεστώτος εννόμου συμφέροντος προϋπόθεση φαίνεται εν πάση περιπτώσει να πληρούται, δεδομένου ότι το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι, πριν από τη θέση σε λειτουργία του συστήματος βιντεοπαρακολούθησης, είχαν λάβει χώρα κλοπές, διαρρήξεις και πράξεις βανδαλισμού, τούτο δε παρά την εγκατάσταση, στον προθάλαμο της εισόδου του κτιρίου, ενός ασφαλούς συστήματος αποτελούμενου από ενδοεπικοινωνία και μαγνητική κάρτα.
- 46 Όσον αφορά τη δεύτερη προϋπόθεση του άρθρου 7, στοιχείο στ', της οδηγίας 95/46, σχετικά με την αναγκαιότητα προσφυγής σε επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για την επίτευξη του επιδιωκόμενου εννόμου συμφέροντος, το Δικαστήριο έχει υπενθυμίσει ότι οι παρεκκλίσεις και οι περιορισμοί της αρχής της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα δεν πρέπει να υπερβαίνουν το αυστηρώς αναγκαίο μέτρο (απόφαση της 4ης Μαΐου 2017, Rīgas satiksme, C-13/16, EU:C:2017:336, σκέψη 30 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 47 Η προϋπόθεση αυτή επιβάλλει στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει αν το έννομο συμφέρον της επεξεργασίας των δεδομένων που υπηρετεί η επίμαχη στην κύρια δίκη βιντεοπαρακολούθηση και το οποίο συνίσταται, κατ' ουσίαν, στην κατοχύρωση της ασφάλειας των προσώπων και των περιουσιακών στοιχείων και στην αποτροπή της τελέσεως αδικημάτων, θα μπορούσε εύλογα να επιτευχθεί κατά τρόπο εξίσου αποτελεσματικό με άλλα μέσα τα οποία θίγουν λιγότερο τα θεμελιώδη δικαιώματα και τις ελευθερίες των προσώπων στα οποία αναφέρονται τα δεδομένα, ιδίως τα δικαιώματα του σεβασμού της ιδιωτικής ζωής και της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που κατοχυρώνονται στα άρθρα 7 και 8 του Χάρτη.
- 48 Επιπλέον, όπως υποστήριξε η Επιτροπή, η προϋπόθεση σχετικά με την αναγκαιότητα της επεξεργασίας πρέπει να εξετασθεί από κοινού με τη λεγόμενη αρχή της «ελαχιστοποίησης των δεδομένων» που καθιερώνεται στο άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 95/46, κατά την οποία τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα πρέπει να είναι «κατάλληλα, συναφή προς το θέμα και όχι υπερβολικά σε σχέση με τους σκοπούς για τους οποίους συλλέγονται και υφίστανται μεταγενέστερη επεξεργασία».
- 49 Από τη δικογραφία που έχει στη διάθεσή του το Δικαστήριο προκύπτει ότι οι απαιτήσεις σχετικά με τον αναλογικό χαρακτήρα της επίμαχης στην κύρια δίκη επεξεργασίας δεδομένων φαίνεται να ελήφθησαν υπόψη. Πράγματι, δεν αμφισβητείται ότι αρχικώς επελέγησαν εναλλακτικά μέτρα συνιστάμενα στην εγκατάσταση ενός ασφαλούς συστήματος, το οποίο τοποθετήθηκε στην είσοδο του

ακινήτου και το οποίο αποτελούνταν από ενδοεπικοινωνία και μαγνητική κάρτα, πλην όμως αυτά αποδείχθηκαν ανεπαρκή. Επιπλέον, η επίμαχη συσκευή βιντεοπαρακολούθησης περιορίζεται μόνο στα κοινόχρηστα μέρη της συνιδιοκτησίας και στις οδούς προσβάσεως σε αυτήν.

- 50 Εντούτοις, η αναλογικότητα της επεξεργασίας των δεδομένων μέσω συσκευής βιντεοπαρακολούθησης πρέπει να εκτιμάται υπό το πρίσμα των συγκεκριμένων ρυθμίσεων για την εγκατάσταση και λειτουργία της συσκευής αυτής, οι οποίες πρέπει να περιορίζουν τις επιπτώσεις επί των δικαιωμάτων και ελευθεριών των προσώπων στα οποία αναφέρονται τα δεδομένα, εξασφαλίζοντας ταυτόχρονα την αποτελεσματικότητα του επίμαχου συστήματος βιντεοπαρακολούθησης.
- 51 Επομένως, όπως υποστήριξε η Επιτροπή, η προϋπόθεση σχετικά με την αναγκαιότητα της επεξεργασίας σημαίνει ότι ο υπεύθυνος της επεξεργασίας πρέπει να εξετάζει, επί παραδείγματι, αν αρκεί η βιντεοπαρακολούθηση να λειτουργεί μόνον κατά τη διάρκεια της νύχτας ή εκτός των κανονικών ωρών εργασίας και να μπλοκάρει ή να θολώνει τις εικόνες που λαμβάνονται σε ζώνες στις οποίες η παρακολούθηση δεν είναι αναγκαία.
- 52 Τέλος, όσον αφορά την τρίτη προϋπόθεση που θέτει το άρθρο 7, στοιχείο στ', της οδηγίας 95/46, σχετικά με την ύπαρξη θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών του προσώπου το οποίο αφορά η προστασία των δεδομένων που υπερισχύουν του εννόμου συμφέροντος που επιδιώκει ο υπεύθυνος της επεξεργασίας των δεδομένων ή ο τρίτος ή οι τρίτοι στους οποίους ανακοινώνονται τα δεδομένα, πρέπει να υπομνησθεί, όπως ήδη αναφέρθηκε στη σκέψη 32 της παρούσας αποφάσεως, ότι η εκτίμηση της προϋποθέσεως αυτής απαιτεί στάθμιση των επίμαχων δικαιωμάτων και συμφερόντων σε συνάρτηση με τις συγκεκριμένες περιστάσεις της οικείας ειδικής περιπτώσεως, στο πλαίσιο της οποίας πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η σπουδαιότητα των δικαιωμάτων του ενδιαφερομένου που απορρέουν από τα άρθρα 7 και 8 του Χάρτη.
- 53 Στο πλαίσιο αυτό, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι το άρθρο 7, στοιχείο στ', της οδηγίας 95/46 απαγορεύει σε κράτος μέλος να αποκλείει κατηγορηματικώς και γενικώς τη δυνατότητα επεξεργασίας ορισμένων κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, χωρίς να επιτρέπει στάθμιση των οικείων αντιτιθέμενων δικαιωμάτων και συμφερόντων στο πλαίσιο συγκεκριμένης περιπτώσεως. Επομένως, κράτος μέλος δεν μπορεί να υπαγορεύει σαφώς για τις εν λόγω κατηγορίες το αποτέλεσμα της σταθμίσεως των αντιτιθέμενων δικαιωμάτων και συμφερόντων, χωρίς να επιτρέπει διαφορετικό αποτέλεσμα λόγω των ειδικών περιστάσεων συγκεκριμένης περιπτώσεως (απόφαση της 19ης Οκτωβρίου 2016, Breyer, C-582/14, EU:C:2016:779, σκέψη 62).
- 54 Από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει επίσης ότι, προκειμένου να γίνει η στάθμιση αυτή, είναι δυνατόν να λαμβάνεται υπόψη το γεγονός ότι η σοβαρότητα της προσβολής των θεμελιωδών δικαιωμάτων του προσώπου το οποίο αφορά η εν λόγω επεξεργασία ενδέχεται να ποικίλλει ανάλογα με το εάν τα επίμαχα δεδομένα περιλαμβάνονται ήδη σε προσβάσιμες στο κοινό πηγές (πρβλ. απόφαση της 4ης Μαΐου 2017, Rīgas satiksme, C-13/16, EU:C:2017:336, σκέψη 32).
- 55 Αντίθετα προς την επεξεργασία δεδομένων που περιλαμβάνονται σε προσβάσιμες στο κοινό πηγές, η επεξεργασία δεδομένων που περιλαμβάνονται σε πηγές οι οποίες δεν είναι προσβάσιμες στο κοινό συνεπάγεται κατ' ανάγκην ότι στο εξής ο υπεύθυνος της επεξεργασίας και, ενδεχομένως, ο τρίτος ή οι τρίτοι στους οποίους τα δεδομένα ανακοινώνονται θα γνωρίζουν πληροφορίες για την ιδιωτική ζωή του προσώπου το οποίο αφορούν τα δεδομένα. Η εν λόγω σοβαρότερη προσβολή των κατοχυρούμενων στα άρθρα 7 και 8 του Χάρτη δικαιωμάτων του προσώπου το οποίο αφορούν τα δεδομένα πρέπει να ληφθεί υπόψη και να σταθμισθεί με το έννομο συμφέρον που επιδιώκει ο υπεύθυνος της επεξεργασίας ή ο τρίτος ή οι τρίτοι στους οποίους ανακοινώνονται τα δεδομένα (πρβλ. απόφαση της 24ης Νοεμβρίου 2011, Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito, C-468/10 και C-469/10, EU:C:2011:777, σκέψη 45).

- 56 Το κριτήριο που σχετίζεται με τη σοβαρότητα της προσβολής των δικαιωμάτων και των ελευθεριών του προσώπου στο οποίο αναφέρονται τα δεδομένα αποτελεί ουσιώδες στοιχείο της κατά περίπτωση σταθμίσεως ή εξισορροπήσεως η οποία επιβάλλεται από το άρθρο 7, στοιχείο στ', της οδηγίας 95/46.
- 57 Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει ιδίως να ληφθεί υπόψη η φύση των επίμαχων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και, ειδικότερα, ο τυχόν ευαίσθητος χαρακτήρας των δεδομένων, καθώς και η φύση και οι συγκεκριμένες λεπτομέρειες της επεξεργασίας τους, ιδίως ο αριθμός των προσώπων που έχουν πρόσβαση στα εν λόγω δεδομένα και οι λεπτομέρειες προσβάσεως σε αυτά.
- 58 Ομοίως κρίσιμες για τη στάθμιση είναι οι εύλογες προσδοκίες του προσώπου στο οποίο αναφέρονται τα δεδομένα ότι τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν δεν θα αποτελέσουν αντικείμενο επεξεργασίας, όταν, υπό τις περιστάσεις της συγκεκριμένης περίπτωσης, το πρόσωπο αυτό δεν μπορεί ευλόγως να αναμένει τη μεταγενέστερη επεξεργασία τους.
- 59 Τέλος, τα στοιχεία αυτά πρέπει να σταθμισθούν με τη σημασία, για το σύνολο των συνιδιοκτητών του οικείου κτιρίου, του εννόμου συμφέροντος που επιδιώκει εν προκειμένω το επίμαχο σύστημα βιντεοπαρακολούθησης, καθόσον το σύστημα αυτό αποσκοπεί κατ' ουσίαν στη διασφάλιση της προστασίας των αγαθών, της υγείας και της ζωής των συνιδιοκτητών.
- 60 Κατόπιν των προεκτεθέντων, στα υποβληθέντα προδικαστικά ερωτήματα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και το άρθρο 7, στοιχείο στ', της οδηγίας 95/46, σε συνδυασμό με τα άρθρα 7 και 8 του Χάρτη, έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνικές διατάξεις που επιτρέπουν την εγκατάσταση συστήματος βιντεοπαρακολούθησης, όπως το επίμαχο στην κύρια δίκη σύστημα, το οποίο έχει τοποθετηθεί στους κοινόχρηστους χώρους κτιρίου διαμερισμάτων, για την προστασία εννόμων συμφερόντων που συνίστανται στη φύλαξη και την προστασία των προσώπων και των περιουσιακών στοιχείων, χωρίς τη συγκατάθεση των προσώπων στα οποία αναφέρονται τα δεδομένα, εφόσον η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που πραγματοποιείται μέσω του επίμαχου συστήματος βιντεοπαρακολούθησης πληροί τις προϋποθέσεις του εν λόγω άρθρου 7, στοιχείο στ', πράγμα το οποίο στο αιτούν δικαστήριο απόκειται να εξακριβώσει.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 61 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σε αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) αποφαινεται:

Το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και το άρθρο 7, στοιχείο στ', της οδηγίας 95/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, σε συνδυασμό με τα άρθρα 7 και 8 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνικές διατάξεις που επιτρέπουν την εγκατάσταση συστήματος βιντεοπαρακολούθησης, όπως το επίμαχο στην κύρια δίκη σύστημα, το οποίο έχει τοποθετηθεί στους κοινόχρηστους χώρους κτιρίου διαμερισμάτων, για την προστασία εννόμων συμφερόντων που συνίστανται στη φύλαξη και την προστασία των προσώπων και των περιουσιακών στοιχείων, χωρίς τη συγκατάθεση των προσώπων στα οποία αναφέρονται τα δεδομένα, εφόσον η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που πραγματοποιείται μέσω του επίμαχου συστήματος βιντεοπαρακολούθησης πληροί τις προϋποθέσεις του εν λόγω άρθρου 7, στοιχείο στ', πράγμα το οποίο στο αιτούν δικαστήριο απόκειται να εξακριβώσει.

(υπογραφές)